

Господ на Всяка възможност, сила, талант

„Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре, и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение, или сянка от промяна.” (Йоан 1:17)

Да споделиш Божия дар

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС?

Пр. 18:16

Джоузи имала беден произход - баща и работел усърдно, за да може да издържа семейството, а майка и била много болнава и умряла млада. След смъртта и, бащата на Джоузи се отдал на алкохола и пренебрегнал децата си. Джоузи, братята и сестрите и били много бедни откъм „земни богатства“, затова започнали да работят „здраво“, за да се измъкнат от тежкото положение.

Нямали възможност да получат добро образование, защото трябвало да работят, за да се прехранват. Но Джоузи никога не се отказвала - тя оползотворявала всяка възможност, която се отваряла пред нея. Приела Христос в живота си и се кръстила в адвентната църква.

Всеки ден Джоузи четяла Библията си, изучавала я, редовно ходела на църква. Включвала се в богослуженията, а понякога и сама организираща програми. Уменията и нараствали, а с това и отговорностите и в църквата - започнала да ръководи няколко отдела. Това обаче не и пречело да се отнася съвестно

**Бащата на Джоузи се отдал
на алкохола и пренебрегнал
децата си.**

към учението си - напротив - поемала допълнителни курсове, които повишавали нивото на нейното образование. От година на година тя се ангажирала все повече в

църквата. Колкото повече се ангажирала, толкова повече умения развивала и подобрявала в себе си.

Когато била достатъчно квалифицирана, започнала работа в църковното училище. Работила неуморно, за да е уверена, че учениците и наистина научават това, което им преподава. Тя била страшно внимателна и зарежена за околните - обичал я всеки, който я познавал. Не трябвало да пропускаме и факта, че спечелила братята и сестрите си за Исус. Грижела се за баща си, правела всичко възможно, за да не остава в нужда.

Джоузи не спряла да използва талантите си за Бога, и след като се преместила в Англия, за да продължи образованието си. И там служела на Бог и се включвала активно в църковния живот. Днес, Джоузи продължава да работи усърдно за Бога.

Всичко това звучи ли Ви нереално, неосъществимо, измислено?

Точно като Джоузи и ние имаме своите таланти, дарби. Когато веднъж станем част от църковното семейство, ние трябва да се включим активно в църковния живот и да използваме таланта си за Бога. Много често се страхуваме да направим нещо и решаваме, че е по-лесно да седим и оставим другите да свършат работата. Но всъщност, като използваме таланта, който притежаваме, ние се развиваме. Така позволяваме на Бог да разбере, че може да ни се даде и повече, защото сме благодарни за това, което вече ни е дал.

Пускайте от Бог да Ви даде куража да градите върху таланта, който Той Ви е дал. След това, просто наблюдавайте как Той ще го подобрява и увеличава.

Да дариш любов

ЧЕРНО НА БЯЛО

Яков 1:17

Всичко добро в живота е дар от небето и е било подарено на човечеството от самото начало. Книгата „Битие“ разглежда началото, сътворението, произхода на всичко. „Битие“ връща читателя към момента, когато Всемогъщият Създател сътворява слънцето, луната, звездите, планетите, галактиките, растенията, всичко, което се движи, и човека - по Свое подобие. В края на шестия ден от седмицата на сътворението, Бог погледна към стореното (Бит.1:31). Тогава той даде всичко на хората.

На английски „добър“ (good) е производно от „Бог“ (God), съвършенството също се намира само при Бог, всички дарби са от Бога. Освен всички други благословения, Бог ни е дал и най-големия дар -Своя скъп Син - Исус Христос. Той изпрати Единствения Си Син, за да спаси една раса, която беше обречена да умре. Но има и редица дарове, които ние често приемаме за гарантирани - неща, които смятаме, че е нормално да получаваме. В Библията има много доказателства, че Бог иска да даде на нас - Неговите деца - безброй дарове. Ето някои от тях, в следните стихове:

Материални дарове	Духовни дарове
Храна (Мат. 6:25, 26) Дъжд (Мат. 5:45) Здраве (Фил. 2:25-30) Сън (Пр. 3:24) Почивка (Втор. 12:10) Всичко (1 Тим. 6:17) Всички нужди (Фил. 4:19) Слава (1 Петр. 5:10)	Христос (Йоан 3:16) Святия Дух (Лука 11:13) Милост (Яков 4:6) Мъдрост (Яков 1:5) Вяра (Еф. 2:8) Ново сърце (Ез. 11:19) Мир (Фил. 4:7) Вечен живот (Йоан 10:28)

Бог ни осигурява много неща, включително ежедневните ни нужди. Той винаги ни дава това, от което в действителност се нуждаем. Исус ни казва да мислим за Божието царство - най-важната ни нужда. Не трябва да се тревожим за осигуряването на физическите ни нужди. Когато преживяваме проблеми, трудности, преследване или опасности, можем да се обърнем към Исус и това е напълно достатъчно.

Понеделник

15 август

Господ, който ни дава сила

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Втор. 8:7-18; Мат. 6:19-21; 24:45-51; 1 Кор. 9:11-14; Фил. 4:11-13; Евр. 13:5; Яков 1:16, 17

Задоволяване на нашите физически нужди (Втор. 8:7-18)

Според този текст във „Второзаконие“, Бог е обещал да задоволи преизобилно нашите физически нужди. Като адвентисти от седмия ден, как отговаряме на тези ежедневни благословения? Отдаваме ли дължимото на Този, Който е направил възможно това изобилие? Дали не приемаме всичко наготово? Понякога, вместо да сме изпълнени с благодарност, ние прекарваме ежедневието си, смятайки, че получаваме всичко заради собствените си заслуги. Вместо това, ние трябва да хвалим Господа, който ни дарява с благословения.

Божие сърце е изпълнено с любов, Той знае от какво се нуждаем и иска да се радваме на Неговите дарове, да осъзнаем любовта Му и да Му отговорим като спазваме заповедите Му и вървим по пътя на правдата.

Съкровища на Небето (Мат. 6:19-21; 24:45-51)

Съкровищата, които придобиваме на Земята са за кратко и ни носят само временна радост. Не трябва да отделяме огромно значение на нещо, което имаме тук, защото то може много лесно да ни заслепи, да ни отдели от нашия Създател. Вместо това, трябва да насочваме богатствата си в непреходни места, като използваме силите си, да разпространяваме Евангелието, да носим лек за човешките страдания и да показваме с действията си Божията любов.

Съкровищата, които придобиваме на Земята са за кратко.

Както Бог е благословил нашия живот, така и ние трябва да бъдем благословение за хората около нас. Да обръщаме внимание на тези, които имат по-нещастен живот от нас и да им помагаме да изпитат Божиите благословения. Никога не трябва да се уморяваме да правим добро, нещо повече - за нас трябва да е удоволствие да помагаме на другите. Милите жестове, споделяната усмивка, времето, отделено в помощ на околните, никога няма да останат неотблагодарени. Необходимо е постоянно да помагаме на другите, дори ако, понякога, това означава да загърбим собствените си желания. По този начин, ние трупаме богатства на Небето (въпреки че изразът е малко груб), там те ще траят вечно!

Да подпомагаме нашите служители (1 Кор. 9:11-14)

„Призивът за материална подкрепа е напълно оправдан, като се има предвид факта, че всъщност служителят (пасторът) ни дава нещо много по-ценно от това, което получава от нас. Да се грижи за физическите нужди на своите служители, трябва да е не просто нещо нормално за християнина, а извор на радост от възможността частично да изрази благодарността и признанието си затова, което Христос е направил за него.“¹

„Господ е разпоредил тези, които проповядват Словото, да живеят от Словото“ (1 Кор. 9:14). Мъжете и жените, които изцяло са посветили работното си време на служене като библейски работници, мисионери и т.н., трябва да бъдат подкрепяни от църквата. Като членове, ние сме църквата. Както Бог ни е благословил, така и ние от наша страна, трябва да сме Му признателни и да подпомагаме Неговото дело.

Ако всеки от нас даваше своята част така, както Бог го е благословил, никога нямаше да има нужда от допълнителни средства за развитие на Божието дело. Когато печелите добре, никога не забравяйте да бъдете признателни, като давате част от това, с което сте били благословени. „Християнският работник предава вести от Вечността, много по-ценни от материалната подкрепа, която му се оказва. Той запознава хората с Бог, със спасителния план и надеждата за Новото небе и Новата земя.“ 2

Себеотдаване (Фил. 4:11-13)

Павел определя Исус като единствения източник на сила и мъдрост за проповядване на Евангелието. Той напълно осъзнава, че всичко, което трябва да достигне в живота си, е свързано с Христос. Павел знаеше, че ако следва Божиите заповеди и препоръки, Той ще се погрижи за неговите нужди. Павел преживя много трудности, изпитания - това е, което предстои и на всички, които работят за Христос. Работещите за Него, винаги ще имат трудности. Но в Христос, те винаги ще намерят кураж за преодоляването им, сили за устояване на изкушенията, достатъчно енергия, за да не губят мотивация, както и благодарствен дух за възхвала на Бог, дори в най-тежките моменти.

Да бъдеш за пример (Евр. 13:5)

Когато се отдаваш в работа за Бога, ти предаваш целия си живот. Може би удобствата, които този живот ти предлага, няма винаги да те карат да купиш от радост. Истинското себеотдаване ни помага да приемаме нещата, с които животът ни сблъсква. Не бива да се оплакваме, да мърморим или да сравняваме живота си, с този на другите. Бог ни е обещал, че никога няма да ни изостави или забрави, единственото, което трябва да направим е, да се държим здраво за това обещание.

Божии изобилни дарове (Йоан 1:16,17)

Всичко, което получаваме, идва от Небето. Всичките ни сили идват от Него. Ние сме негови наместници, поставени на тази Земя със задачата да се грижим съвестно за това, което ни е поверено. Каквато и да е задачата, ние трябва да покажем, че заслужаваме това доверие, и много повече. Трябва да приемем отговорността и работата, които стоят пред нас, за да може те да се увеличават. Бог очаква от нас да развиваме и увеличаваме талантите си, да осъзнаваме добре какво ни е дал и да действваме от Негово име. Като вършим волята Му, ние ще постигнем и целта Му за нашия живот днес и надеждата за спасение утре.

1. Адвентен Библейски коментар , том. 6, стр . 729.

2. Там там.

Най-добрите подаръци пристигат неразонаковани

СВИДЕТЕЛСТВО

Mat. 25:14-30

„Всеки - малък или голям, богат или беден - е надарен от Бог с някакъв талант - някои повече, други - по-малко, според възможностите си. Божиите благословения идват при честните, обичащи и съвестни работници. Техните „инвестиции“ ще бъдат успешни и ще спечелят души за Небесното царство, а за себе си - безсмъртно съкровище. Всички те са носители на моралните ценности и са надарени с небесни богатства. Талантите, са пропорционални на възможностите, които всеки притежава.“ 1

„Бог ни нарича слуги, което показва, че ние сме наети от Него да свършим определена работа и да носим отговорностите си. Той ни е дал назаем капитал за първоначални инвестиции. Този капитал не е наша собственост. Ако ние само

Всички те са надарени с небесни богатства.

го пазим или обратното - харчим безразборно - ще нараним Бог. Отговорни сме за правилната употреба или злоупотребата с това, което Той ни е поверил.

Един ден ще ни бъде поискана сметка, ако капиталът, който Бог ни е възложил, си остава недокосянат, или го заровим в земята (дори да става дума само за един, единствен талант). Той иска не нещо наше, а Своето, с лихвите.“ 2

Когато използваме талантите си за Бога, ние ставаме вестители, разпространители на Неговото дело сред хората. „Онези, които останат верни на призива си да станат Божии вестители, не бива да търсят награда за себе си. Любовта към Аз-а, преминава в любов към Отец. Божието дело не бива да бъде спирано от лични спорове. Хората ще разберат, че тяхната работа е да прогласяват вестта, както Йоан Кръстител: „Ето Божият Агнец, който носи греха на света!“ (Йоан 1:29). Те ще въздигнат Исус, а чрез Него ще се въздигне човечеството.“ 3

КАК МИСЛИТЕ?

1. Какви по-специални промени настъпват в човек, който използва таланта си в услуга на Бога? Обяснете!

2. Как бихте отговорили на някой известен рапър, или фолк-певица, които хвалят Господ за невероятните музикални дарби, с които са надарени, докато същевременно музиката им не прави същото?

3. Каква е нашата роля в това да помогнем на хората около нас, да открият талантите си? Мислите ли, че сте отговорни за хора, които никога не са открили своя талант?

4. Разкажете пред групата за човек, когото познавате и който според Вас използва дарбите си за прослава на Бога. Обяснете какво прави службата му толкова ефективна!

1. Съвети към служителите, стр. 118, 119.

2. Там там, стр. 119.

3. Животът на Исус, стр. 179, 180.

ИМА КАК

Мат. 25:14-30

В притчата за талантите, това са сребърни пари с голяма стойност. В библейски смисъл обаче, талантите представляват духовни дарби, подарени ни от Бог.

Две са причините, поради които Бог прави това за нас (изпраща ни дарбите!):

1. Иска да увеличи спестяванията Си. Това е като инвестиция на борсата, когато се надяваш, че стойността на акциите ти ще се покачи, за да се увеличиш и парите, които си инвестирал. Бог инвестира в нас много ценни таланти, които ние трябва да използваме, за да доведем повече души в Небесното царство.

2. Бог проверява доколко сме способни да се справим с големи отговорности (Мат. 25:21).

Казва се, че „На който много е дадено, от него ще се иска и голяма сметка!“

Точно този принцип трябва да се прилага и към духовните дарби и таланти, които Бог ни е поверил. Всеки от нас трябва да свърши своята част от работата, за да подготвим себе си и околните за Христовото второ идване. От нас зависи дали инвестицията ще се окаже успешна. Бог не ни е възложил повече от това, с което можем да се справим. Той ни е благословил достатъчно, за да отправим едно предизвикателство към нас и живота ни. Резултатът трябва да е по-близко ходене с Исус и опитности, които да възвърнат и увеличат инвестициите на Бога. Тази инвестиция не се измерва в сребро, а в нещо безкрайно по-ценно: душите, които довеждаме при нашия небесен Баща.

**От нас зависи дали
инвестицията ще се
окаже успешна.**

Има много хора, които претендират, че нямат никакви дарби, или пък се съмняват, мислят, че това, което имат е недостатъчно да се свърши нещо полезно. Не - тук положението е съвсем друго. Святият Дух е дал таланти на всеки. Те може да изглеждат незначителни и въпреки това да бъдат използвани за Божия прослава. Какъвто и да е твоят талант, на теб се пада отговорността да го развиеш и увеличиш така, че да възвърнеш инвестицията, направена от Бог в теб.

Как можеш да откриеш своите дарби и да ги използваш, за да прославиш Бога? Ето няколко полезни съвета:

- Помоли искрено Бог да те води. Помоли Го да ти покаже къде се крие твоят талант и как най-правилно да го употребиш.

- Вглеждай се сериозно в живота си, обърни внимание на тези неща, в които си добър, които ти носят удовлетворение от добре свършената работа. Не забравяй в хода на този процес на самопознание, да помлиш Бог да бъде с теб.

- Помисли как можеш да използваш таланта си във и извън църквата, за да прославиш Всевишния по възможно най-добрия начин.

- Накрая, чрез молитва, изследване на Библията и постоянно приложение на дарбите ти, засили връзката си с Христос, така че, когато Господарят се върне и поиска сметка за талантите, които ти е дал, да можеш да кажеш честно и смирено: „Господарю, ти ми предаде пет таланта; и ето, спечелих още пет!“ (Мат. 25:20) И отговорът Му ще бъде „Добре, добри и верни слуго... Влез в радостта на господаря си!“ (стих 21).

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Мат. 24:32-34

Библията е откровение, отправено от Бог към хората. Тя е писана от царе, селяни, законници, рибари, служители, някои бедни, други - богати. Но Библията е цялостна книга, защото Бог е нейният автор.

Когато става дума за пророчества, Христовият Дух е, Който вдъхновява писателите: „Тогавга Господ простря ръката Си и я допря до устата ми.“ (Ер. 1:9). Бог може да разкрива бъдещето. Ето затова Той може да изяви „краят от началото“ (Исаия 46:10).

Ако се огледаме внимателно, ще открием, че между нас има много доказателства, които показват Бог като най-висшето същество. Той

**Злото се цели в сърцата ни,
единственият път е спасението.**

е господарят на живота - това се съдържа и в името Му - Господ. Той може да реши какво

да прави с нас. Трябва да разберем, че животът има цел. Всичко, което Бог създаде, беше добро, следователно и човекът беше съвършен.

Нищо не ни струва да поддържаме връзка с Бога. Ако обаче, решим, че Той не ни е нужен, цената ще бъде вечният живот. Не бива да затваряме очите си пред истината. Като Божи деца, не бива да позволяваме фалшиви доктрини да разклатят вярата и законите, които са ни били заветвани.

Човешкото състояние тук, на Земята, е обвързано с греха. Злото се цели в сърцата ни, единственият път е спасението. Човечеството може да бъде спасено от последствията на греховете, които са извършени. Всяко човешко сърце се нуждае от спасение.

Възможно ли е сами да променим своето състояние? „Може ли етиопянин да промени кожата си, или леопард пъстротата си? Тогавга можете да правите добро вие, които сте се научили да правите зло.“ (Ер. 13:23). Благодарение на изкуплението на Исус Христос, ние имаме нужда да погледнем към Святия Дух, да погледнем към Бога, да повярваме в Христовото евангелие, за да видим Христовото завръщане. Това е всичко, което се иска от нас, в похода, стремежа ни към спасение.

Наоколо има редица знаци. Трябва да настроим умовете си, за да осъзнаем реалността на света, в който живеем. Вечният живот зависи от решението ни. Какво ще правите с Христос? Когато избирате Христос, вие избирате живота отвъд. Ако искаме да бъдем част от Христовото вечно царство, трябва да започнем да го планираме сега.

Живеем в края на времето. През последните 35-40 години, човешката мисъл постигна забележително развитие. Ще има заблуди, светът ще преживее глад, земетресения, най-различни болести и зарази. Това състояние на Земята е ясен индикатор, че Божието идване „чука на вратата“. (Мат. 24:33)

Да славим Този, Който дарява, а не самия дар

ИЗСЛЕДВАНЕ

Яков 1:17

С ДВЕ ДУМИ

Обикновено изпадаме в две крайности: гордост - убеждаваме се, че заслужаваме и сами сме си спечелили дарбите, талантите, силите и богатства и самосъжаление, което ни подстрекава да завиждаме на очевидните умения или парите на другите, а в по-личен план - да чувстваме, че не сме обичани, или не сме ценни в очите на Бога и околните. Исус, като Господ на всяка наша сила и талант, ни напомня, че трябва да се концентрираме не върху самите нас и нашата стойност (гордост / самосъжаление), а върху Него и Неговата важност. Той ни дава различни таланти и иска от нас само да ги оценяваме и използваме, а не да преценяваме себестойността си по тях.

А ЗАЩО НЕ?

- Пребройте дарбите, с които Бог Ви е надарил. Направете списък на поне 50 неща, които бихте могли да използвате по правилен начин за прослава на Бога?
- Задайте си откровенно въпроса кои са качествата и талантите, които развивате и използвате най-често. Какъв е вашият мотив?
- Направете експеримент с някои от талантите си, за който мислите, че не сте развили достатъчно. Какво Ви е пречило досега? Какви страхове са мотивирали вашите извинения? Какво трябва да направите, за да подобрите тези дарби?
- Направете план - какво бихте направили, ако имаште десет часа дневно да служите на Бога? Към какво бихте насочили вниманието си? Ако някой Ви осигури огромни финансови средства - в какво бихте ги вложили?

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Ефесяни 4